

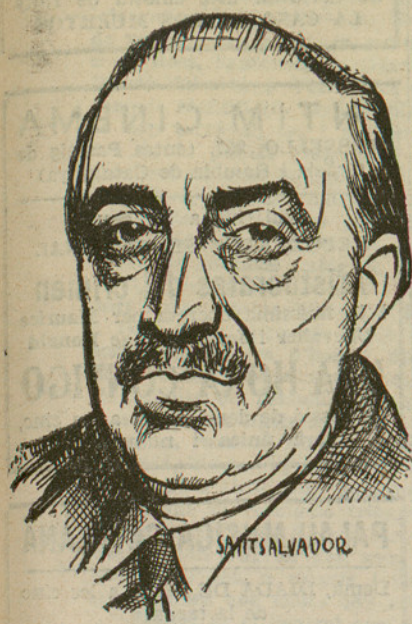
la humanitat

Any III : Núm. 361
Barcelona, dijous, 5 de gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

FIGURES DEL PARLA- MENT DE CATALUNYA

SERRA HUNTER

CARNET

Hem vist una exposició de caricatures. Una exposició de caricatures és sempre interessant. La caricatura, més que el rostre, ens dona l'ànima del personatge. Això quan el caricaturista és intel·ligent.

Sunyol, que exposa a les Galeries Syra, és un caricaturista intel·ligent, un bon caricaturista, del qual Gabriel Alomar n'ha fet l'elogi.

La caricatura que Sunyol presenta de Gabriel Alomar és una cosa esplèndida. Com ho són les de Millàs-Rauvèl, Amadeu Vives, Santiago Rosinyol, Eduard Marquina, Lluís Capdevila, Pous i Pagès i d'altres.

El Cercle Tradicionalista ha preparat per a demà — l'any encara és gratuït — una festa de reis. Aquesta festa de reis — ells hi posen la majúscula, però ja ens perdonaran que no la hi posem nosaltres — consisteix en una audició de sardanes.

Per cert que una d'elles es titula El salt del cabrit.

No sabem si és una al·lusió a Alfons XIII.

Avui, sessió al Parlament.

Els regionalistes ja s'enyoraven. Tant dies de no poder parlar de diners, de tants per cent, de pressupostos i finances estranyes!

...I un llibre: Terres de l'Ebre, una novel·la ben interessant de S. Juan Arbó, un dels escriptors més interessants de la nova generació. No ha guanyat el Premi Crexells.

Però el mereixia més que la novel·la premiada.

El governador de Girona

Ahí vam tenir el gust de saludar el nou governador de Girona, ex-alcaldede Manresa, senyor Prunés.

Per notícies que hem rebut d'aquelles contrades sabem, no ja l'efecte que allà va produir la designació del senyor Prunés, sinó l'encert dels seus primers passos com a governador d'aquella "província".

No ens estranya. El senyor Prunés és un dels valors més positius de la nostra política. I cal agrair que un home de les seves condicions rellevants hagi acceptat el càrrec que tan dignament ocupa.

Com vosaltres, som republicans. Però, a pesar del nostre republicanisme, demà dedicarem un número als Reis, tribut a l'actualitat i motiu per a dir unes quantes veritats.

Llegiu demà LA HUMANITAT. Llegiu-la cada dia, però sobretot demà.

De l'intent d'assalt a l'Aeròdrom del Prat

Es volien anul·lar les mesures preses pel Govern, per contrarestar la vaga ferroviària que es pensava plantejar

L'ORGANITZACIO REAC-
CIONARIA QUE FALLA

Sembla que el Govern té a les seves mans tots els fils de la trama que per part d'una minoria s'intentava posar en pràctica per tal que la vida de la República sofrís un entrebanc que arribés a posar en perill la seva vida.

Cada dia que passa es van coneixent nous detalls de les maquinacions que s'havien arribat a fer i també, just és dir-ho, cada dia va podent constatar el Govern republicà la fe increbentable del poble en els destins de la República. Tot plegat no ha de fer sinó decidir encara més als governants a seguir pel camí emprès de donar satisfacció als justos anhels d'aquest poble que d'una manera tan decidida s'ha demostrat en el grau màxim republicà i d'esquerra.

UNES MESURES DE PRE-
CAUCIO JUSTIFICADES

L'Aeròdrom del Prat estava normalment sense una vigilància extremada. Hom podia anar a ell sense gairebé donar-se compte que allí tenia allotjament l'organització aèria de l'exèrcit espanyol.

Els nostres aviadors, que tant han demostrat la seva adhesió a la República, tenien formada la seva companyia i d'entre ells no tenien perquè recelar res que pogués significar un greuge ni un atac a la bona marxa de la República.

Després de l'intent del cop de mà contra aquest Aeròdrom nostre del Prat, les coses han canviat. A l'entrada del mateix, l'indant amb el camí que us hi aconduïx i us hi dona entrada, ja podeu constatar que, certament, els aviadors militars s'han previngut contra tota altra possible intenció dels elements anarquistes i monàrquics barrejats i d'una manera lamentable barrejats i confosos pel seu odi a la República.

Un soldat, un minyó que avui representa el poble vigilant, us demanarà, fusell al braç, qui sou i què voleu. Mesura prou necessària després del succés...

AERONAUTICA MILITAR I CIVIL

Junt als hangars militars s'hi troben els de les companyies civils que es dediquen al transport de viatgers i correspondència, així com també serveis postals de tota altra mena.

La bona marxa d'un i altre servei no havia fet mai pensar que hi hagués d'haver divisió entre un i altre servei. Al costat dels elements civils, treballant en els respectius aparells podien veure's els mecànics de l'exèrcit treballant també en els avions que els pertanyien.

Arriben i surten els aparells sense distinció de cap mena. Un cop a terra poden distingir-se els aparells i cada un anirà al seu lloc determinat. I encara podrà donar-se el cas que uns ajudin els altres. És aquesta la bona compenetració en les coses que es complementen i representen com un factor que és la marxa del país en tots els seus aspectes cap a esdeveniments de bona anomenada i de perfecta organització.

EL SERVEI POSTAL QUEDA-
RIA SEMPRE ASSEGURAT

Des dels primers moments que el Govern va tenir coneixement del que s'intentava, amb l'excusa d'una millor solució per resoldre la vida dels treballadors ferroviaris, va prendre les mesures que cregué necessàries per tal d'evitar en tot el possible els estralls de les maniobres dels qui poden ésser compresos amb el nom comú de reaccionaris, ja que, siguin d'una o altra banda els que posin obstacles al desenvolupament de l'lei espanyola i cap a una major justícia social, no fan sinó servir la reacció, ja que els seus manegs indubtablement haurien de portar-nos a sofrir el jou dels elements autocràtics i dictatorials enemics de totes les llibertats del poble.

En el cas d'uns actes de sabotatge que arribessin a paràlitzar els serveis de ferrocarril, el Govern es preocuparia seriosament tant del transport dels viatgers com del de la correspondència.

Per als primers no podia el Govern trobar una solució ràpida i momentània que vingués a evitar els perjudicis que els insensats podien arribar a causar si aconseguís els seus intents.

Amb tot, una millor solució sembla que s'havia trobat en el que es refereix al transport de correspondència.

Era aquest, segons les nostres notícies, el pla que havia conjuntinat el Govern: Els avions que normalment fan els serveis aeris entre les diverses capitals d'Espanya serien l'eix que portaria la correspondència als principals punts del país.

Des d'aquests llocs, serien els aparells militars els que s'encarregarien de portar a altres nuclis principals de població la correspondència.

En total, quedaria establerta una xarxa aèria, el més completa possible, per tal que els danys fossin els menys. El servei quedaria assegurat en tot el possible i gairebé d'una manera segura i més ràpida entre les poblacions més importants i a les quals els perjudicis haurien estat més grossos.

FRACAS DEL PLA TERRORISTA
EN TOTS ELS SEUS ASPECTES

I ara ve el que nosaltres volem considerar com en una estreta relació entre el fracassat assalt a l'Aeròdrom i la fracassada, també, vaga dels ferroviaris.

Coneixedors, amb tota seguretat, els pertorbadors, del pla del Govern compregueren que seria per a ells un obstacle als seus dissenys i per això més que l'apoderar-se de les armes escasses que es troben a l'Aeròdrom podien intentar aquest cop de la crema de l'Aeròdrom, que vindria a representar un agreujament en el conflicte que ells s'havien proposat plantejar.

Encara resta preguntar: Qui havia assabentat els pertorbadors del pla del Govern? Es fa difícil assenyalar cap responsabilitat. Ja hem dit que, segons les nostres notícies, era l'aviació civil i la militar la que hauria col·laborat estretament en el pla organitzat. Per altra part, potser la mateixa intuïció dels que intentaven el pla d'obstacles els feu comprendre, per les mesures que s'anaven prenent, els propòsits dels governants.

De totes maneres, la resposta dels soldats fills del poble a l'intent que es va fer, ha estat una magnífica lliçó, per als homes representants de la reacció. És aquesta lliçó la que ens fa tenir la seguretat que tot intent pertorbador trobarà, en tots moments, la resposta adequada a les seves baixes maniobres.

El sots-secretari de go- vernació a Barcelona

Madrid, 5. — El proper dilluns anirà a Barcelona el sots-secretari de Governació i ex-governador civil, senyor Carles Espià.

El motiu del viatge és el canviar impressions amb el Govern de la Generalitat i el seu il·lustre president sobre l'adaptació de serveis.

La guàrdia civil és agre- dida a trets per uns lla- dregots de carbó

Madrid, 5. — La guàrdia civil de la caserna de "Nueva Numancia" ha descobert una colla d'individus dels que es dediquen a furtar carbó. En anar a detenir-los han començat a disparar contra la benemèrita, la qual ha repel·lit l'agressió i n'ha detingut quatre. Els detinguts no portaven cap arma.

Els obrers d'Almeria

Almeria, 5. — Una comissió del Sindicat d'Obrers Barriarals i obrers parats del camí d'Onix, lliurà al governador les següents peticions:

Primera. — Immediata continuació de les obres del camí d'Onix o, en cas contrari, construcció del port pesquer, camí de Ronda i demolició de les barraques del moll.

Segona. — En cas de no ésser atesos de seguida, concessió d'un subsidi de tres pessetes diàries per als parats, un quilo de pa per cada membre de les famílies i un litre de llet per als nens de pit.

Tercera. — Excepció del pagament de lloguers i poder desmenyar les robes d'abric.

Quarta. — Bitllet gratuït de ferrocarril per a buscar treball.

Cinquena. — Reconeixement dels comitès de parats.

Sisena. — Alliberació immediata dels companys detinguts per causa d'aquests afers.

DES DE LA PORTA DEL SOL

(RETAULE
GROTESC)

Don Miguel Maura, l'home que volia "crear" unes dretes republicanes i que no pogué aconseguir-ho, com tampoc no pogué impedir l'aprovació de l'Estatut, celebra ara l'aniversari de la fundació del "seu" partit.

Per tal de commemorar aquesta data sembla que se celebrarà un banquet.

A propòsit d'això, hom deia en una tertúlia:

—Ja sé qui assistirà a aquest acte.

—Qui?

—Don Miguel Maura.

Els nobles estan que treuen foc pels queixals. A la nova Guia Telefònica han desaparegut els títols nobiliaris.

I això encara no seria res si no fos que a la mateixa Guia apareixen telèfons a nom d'Azorín, "El Riojano", "El Trovador", etc., "que no poden figurar, per menyspreables, junt als d'Infantado, Medinaceli, Alba, etc.". Això, que ho diu un diari reaccionari, ha fet molta gràcia.

Entre Azorín i Alba, l'elecció no és dubtosa.

Es prepara una marxa sobre Madrid. No cal esverar-se. No són camises negres ni, sembla, porten armes. Tot el més portaran ciris com en el rosari de l'aurora.

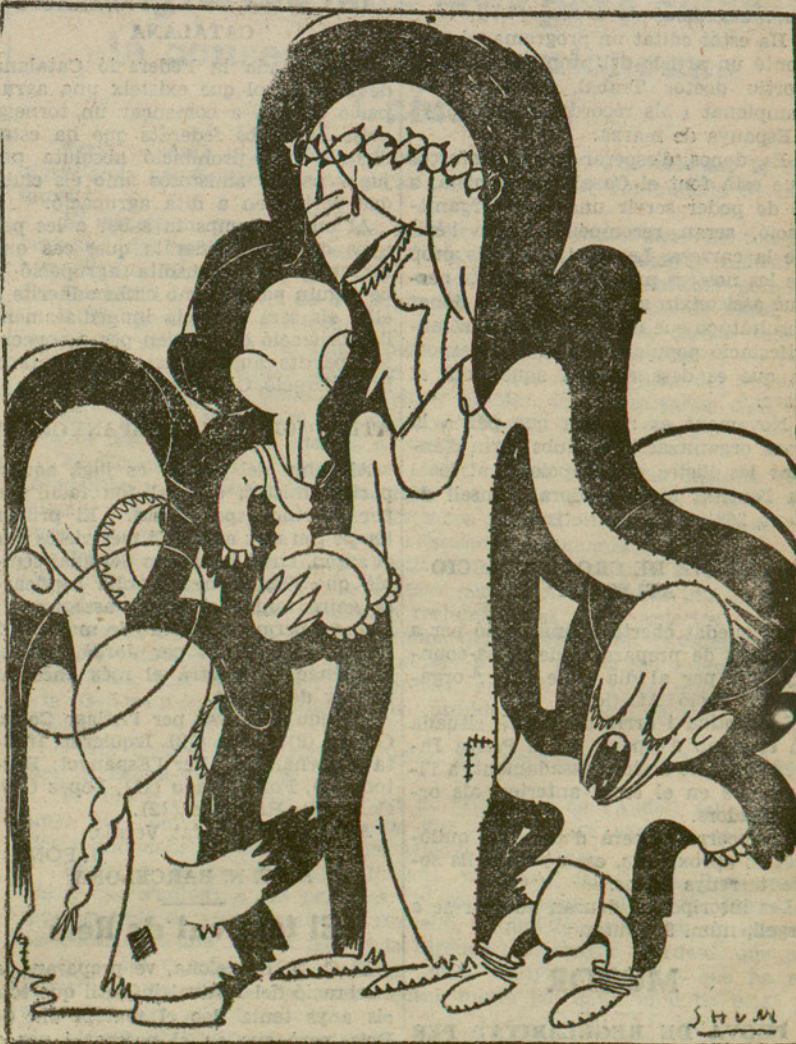
Es tracta d'un exèrcit de teresians que vindran des d'Alava en homenatge a Santa Teresa. S'han pres les mesures pertinents per tal de donar-los la rebuda que mereixen.

Es fan rogatives a Santa Guàrdia d'Assalt perquè hi posi remei.

El ministre d'Instrucció Pública, senyor Ferran de los Ríos és col·laborador de la revista laica "Moghreb", la qual ha estat objecte d'una campanya aferrissada per part d'un diari dirigit per un Comitè que presideix Albert Lebrun.

Això ha motivat que els reaccionaris hagin volgut denigrar la figura del senyor De los Ríos, combatent-lo i dient que la seva tasca és en aquests moments antipatriòtica.

L'ésser lliure per aquests individus, és un delict.

ELS FILLS DELS POBRES NO HI HAN REIS

—Què ens portaran els reis, mare?

—Res, perquè els monàrquics i els catòlics volen fer-nos pagar el tenir República.